

[Finansministeren.]

lignende Krav fra den øvrige Del af Landet. Og jeg maa sige, at vi vil ikke kunne gaa med til at imødekomme et saadant Krav, idet det vil være ganske umuligt at gennemføre det økonomisk set.

Det ærede Medlem Hr. A. Svensson var, som jeg allerede har nævnt, ret utilfreds med Forslaget og talte om en Sanering til Bunds. Jeg skal ikke beskæftige mig med dette Spørgsmaal. Der er af det ærede Medlem Hr. Holstein stillet saadanne Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. A. Svensson, at jeg forudser, at i den Tid, der bliver ham tildelt i Henhold til Forretningsordenen, vil han faa nok at gøre med at besvare dem, saa der er ingen Grund for mig til yderligere at uddybe det. Jeg slutter mig dèr til det ærede Medlem Hr. Holstein, der sagde til de Konservative: Det er let nok her at komme med Overbud, men hvorledes bliver man i Stand til at indfri dem?

Under min Omtale af § 3, hvor jeg har svaret det ærede Medlem Hr. Krag, har jeg ogsaa svaret det ærede Medlem Hr. A. Svensson, og jeg har kun tilbage at sige til det ærede Medlem, at jeg mener, at Spørgsmaalet om Markhypoteker een Gang har fundet sin Afgørelse. Jeg tror ikke, det nytter, at man tager denne Sag op i Forbindelse med det Forslag, her er forelagt.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der talte saa meget om, hvor vanskelige Forholdene var i Sønderjylland og navnlig for Kommunerne, vil jeg sige, at da jeg hørte den første Del af hans Tale, saa troede jeg, han var paa Linie med de to Ordførere for Venstre og de Konservative, der fandt, at dette Forslag langt fra var vidtgaende nok, men at man ogsaa maatte komme Kommunerne og de øvrige til Hjælp. Det krævede han imidlertid ikke; han nøjedes med at konstatere, hvor vanskelige Forholdene var dernede, og det er jo noget, vi alle ved. Men hvad mener det ærede Medlem, der skal foretages dernede for at hjælpe Kommunerne og de øvrige, der lever under de vanskelige Kaar? Derom fik vi intet at vide.

Derimod gik det ærede Medlem stærkt imod § 3 og sagde, at det var mærkeligt, at Socialdemokraterne vilde gaa med til at fremsætte et saadant Forslag, der gik ud paa at hjælpe Kapitalejerne. Nej, dette Forslag gaar ud paa at hjælpe de Folk, der har optaget Laan gennem Staten eller gennem Banker og Sparekasser. Det ærede Medlem fandt, det var rimeligt, at Staten gav Afkald paa Renter af sine Laan i en for Landbrugerne vanskelig Tid, men, sagde det

ærede Medlem, man kan hjælpe den Del af Befolkningen, som har faaet Laan af Staten, men Staten bør ikke hjælpe de øvrige, for saa hjælper man Kapitalejerne.

Det, der sker ved dette Lovforslag, er, at man søger at række en hjælpende Haand til de Folk, som har optaget Laan i Banker og Sparekasser, for at de paagældende Landejendomsbesiddere kan faa en Mulighed for at komme ud over en vanskelig Periode. Det er jo noget lignende, der er sket ved Vedtagelsen af andre Forslag her i Rigsdagen, bl. a. ved Akkordlovgivningen, og saa vidt mig bekendt, gik det ærede Medlem ikke imod denne Lovgivning, selv om han ikke stemte for den. Det, der sker, er, at man søger at hjælpe en Del af Landejendomsbesidderne over en vanskelig Periode ved at yde dem en Hjælp, som maaske kommer Laangiverne til gode, men som her er møntet paa den Befolkning, som har optaget Laanene.

Saaledes som Lovforslaget er affattet, kan jeg ikke se, det kan være noget farligt Eksperiment.

Naar det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) talte om, at Lovforslaget gik ud paa at yde 12 Mill. Kr. om Aaret i 5 Aar, saa vidt jeg forstod ham, saa maa det bero paa en Misforstaaelse. Der er ikke Tale om at yde 60 Mill. Kr. Det ærede Medlem har maaske faaet fat i disse Tal, fordi en Del af Pressen engang skrev, at der var Tale om Hjelpeforanstaltninger til et Beløb af 75 Mill. Kr. Nej, det, der er Tale om her, er 12 Mill. Kr. i alt for de 5 Aar. Det er i sig selv et stort Beløb, der her skal ydes, men vi har under de givne Forhold ment, at det er forsvarligt.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt troede ikke paa, at Forslaget vilde hjælpe, i alt Fald var det aldeles utilstrækkeligt; her maatte man have en Hjælp, der gik til Bunds. Hvor meget der skal til paa dette Omraade, hvorledes det skal gennemføres, hvilke Beløb der er Tale om, nævnte det ærede Medlem ikke et Ord om. Det nytter ikke, at man taler om, at der skal hjælpes til Bunds, og at det foreslaaede er ganske utilstrækkeligt, at det er de rene Lapperier, naar man saa ikke samtidig siger, hvad det er, der skal ydes, og paa hvilke Omraader der skal sættes ind. Vi maa kunne kræve, at de Herrer, naar de kritiserer dette og hævder, at det er for lidt, siger, hvad der skal til, og paa hvilke Omraader der skal sættes ind.

Hermed er jeg færdig og vil kun sluttelig rette en Tak til det ærede Medlem Hr. Holstein, der sagde, at det Forslag, der er frem-